

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 1 năm 2022

Số 584

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn trung thành thì phải làm sao?
- 2) Thật thà là người tốt hay xấu?
- 3) Sự cải tiến có hữu ích gì không?
- 4) Trời Phật ban ơn bằng cách nào?
- 5) Ban chiếu từ đâu đến đâu?
- 6) Bằng cách nào nhận thanh quang?
- 7) Đáy lòng của mọi người cảm nhận được không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Cairns, ngày 14/3/04 1) Hỏi: Muốn trung thành thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn trung thành thì phải thật thà. Kệ: Thật thà tiến hóa chẳng phân ranh Đời đạo song tu chỉ thực hành Thức giác chính mình duyên đạt đạo Bình tâm xây dựng vượt muôn màu.	Cairns, ngày 15/3/04 2) Hỏi: Thật thà là người tốt hay xấu? Đáp: Thừa thật thà là hạnh đức tốt. Kệ: Nguyên lý phân minh đạo với đời Thành tâm tu luyện tự mình với Đời nay tạm cảnh nên thành thật Tiến hóa thâm sâu trí sáng ngời.
Cairns, ngày 16/3/04 3) Hỏi: Sự cải tiến có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự cải tiến tâm thân rất hữu ích cho tâm linh. Kệ: Tiến thân dễ dãi quý yêu Trời Minh tâm kiến tánh giữ chơn lời Hành thông đời đạo quy hành tiến Tự cứu chính mình tự cảm yên.	Cairns, ngày 17/3/04 4) Hỏi: Trời Phật ban ơn bằng cách nào? Đáp: Thừa Trời Phật ban ơn bằng từ quang ban chiếu. Kệ: Từ quang ban chiếu khắp nơi nơi Sáng suốt minh tâm tự sửa lòng Đời đạo song hành quy chánh pháp Bình tâm thanh tịnh sống thông dong.
Cairns, ngày 18/3/04 5) Hỏi: Ban chiếu từ đâu đến đâu? Đáp: Thừa ban chiếu vô cùng tận. Kệ: Thành tâm cảm giao liền liền Pháp giới phân minh tự giác hiền Quy hội tình người tâm tự tiến Hành thông tự giải quy tâm hiền.	Cairns, ngày 19/3/04 6) Hỏi: Bằng cách nào nhận thanh quang? Đáp: Thừa nhận được thanh quang nhờ thanh tịnh. Kệ: Thanh quang tràn ngập tâm thân Chiếu rọi khắp nơi đều hợp tác Luân chuyển không ngừng tự giác tâm Bình tâm thanh tịnh tránh sai lầm.
Cairns, ngày 20/3/04 7) Hỏi: Đáy lòng của mọi người cảm nhận được không? Đáp: Thừa đáy lòng của mọi người đều cảm nhận được. Kệ: Thanh quang quang chiếu nơi nơi Tiến hóa thâm sâu cảm nhận đời Không ngừng học hỏi tự thông rời Thanh tịnh chào đời quy hợp thời.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 15 (tiếp theo)

...

Chúng ta có đủ tiện nghi hơn xưa nhiều. Mọi sự đều dễ dãi đưa đến cho chúng ta. Không có chuyện gì khó khăn xảy đến cho chúng ta hết và chuyện thương yêu sẵn có chúng ta không bộc lộ và thực hiện. Đó là đáng tội.

Cho nên các bạn tu rồi, lắm lúc mấy chục tuổi đầu mới biết thương yêu mẹ hiền, thương yêu nghiêm phụ, rồi phải rơi lụy đó thôi! Ăn năn phải tu nữa. Trong giờ phút ăn năn các bạn rơi lụy, tưởng đủ sao? Chưa đủ đâu! Còn phải tu. Còn phải lập hạnh. Còn phải cứu đời. Còn phải hy sinh, phải thương yêu mọi người, phải hóa giải tâm tư tằm tối của chúng ta hoài hoài mãi mãi. Vì sao? Vì chúng ta ở trong cái cảnh sung sướng sáng suốt mà không hiểu tội trạng của chính mình. Vì chúng ta không cố gắng sửa mình, rồi làm sao thấy được tội của chúng ta? Cho nên phải cố gắng sửa mình để thấy rõ tội của chúng ta.

Người tu của chúng ta chỉ trong thực hành mà thôi. Nhiều bạn cũng vì đời lôi cuốn, đâm ra lười biếng, buông thả, rồi muốn ngoại cảnh, sung sướng. Không rõ rằng sau sự sung sướng của ngoại cảnh là sự đau khổ đời đời, nhưng mà không hiểu. Nhiều bạn cũng đã nhầm lẫn lắm. Sự suy tư thiếu sáng suốt trong giờ phút nhận định vì thiếu hành mà thôi. Cho nên, tôi khuyên các bạn có cơ hội nên thực hiện công phu càng nhiều càng tốt, để cho ta càng ổn định, càng minh tâm kiến tánh, càng thấy rõ sự sai lầm của chính mình. Mang tiếng tu mà thiếu tu là ở chỗ đó. Tại sao mang tiếng tu mà thiếu tu? Tại vì không chịu thực hành trên mọi mặt làm sao đạt pháp.

Chúng ta phải cố gắng thực hiện trên mọi mặt mới đạt pháp. Tâm tư chúng ta luôn luôn cởi mở hòa cảm, tự khai thông những sự gút mắc sẵn có. Chúng ta sẽ ổn định bởi Pháp Luân Thường Chuyển để cho huệ tâm càng ngày càng khai triển càng sớm càng tốt. Thấy rõ sự sai lầm của chính mình. Nhiên hậu, mới chuộc lấy sự sai lầm đó. Tội trạng chính mình đã làm, mình phải chịu, phải gánh. Không nên san sẻ cho một ai hết.

Trong lúc thực hành, các bạn có cơ hội suy tư. Các bạn làm đúng những pháp mà chúng tôi đã nói, đã đề nghị trong đó. Có nhiều người làm đơn giản thôi, nhưng mà làm đúng những gì pháp đã chỉ rõ, hoàn toàn hữu ích cho cơ thể, hữu ích cho nội tạng, hữu ích cho tâm linh. Lúc đó, các bạn thấy rằng những người đi trước quá lo cho mình, muốn đóng góp cái gì cho hậu thế, muốn cho mọi người được đạt tới sự sáng suốt cao siêu, càng sớm càng tốt, càng nhiều càng quý. Chớ không phải hẹp hòi và giới hạn mức tiến của các bạn đâu?

Với pháp công phu này chỉ rất rõ rệt cho mọi người từ li từ tí và để cho mọi người am hiểu sự công phu là cao quý. Rồi các bạn đi qua một giai đoạn ăn được thanh điền của bề trên. Các bạn sẽ có một bữa cơm tốt đẹp sáng suốt, hưởng thanh điền của Đấng Cha Lành, sẽ có những buổi cơm ngon lành trong thâm tâm cởi mở vui tươi. Chứ không phải các bạn ăn cho có, ngón cho có, làm cho nặng bụng, cho bệnh hoạn, đó là hưởng đâu! Không phải hưởng đâu! Ăn thanh điền, ăn sự sáng suốt về mặt tinh thần cởi mở tươi tắn. Các bạn mới thấy quý giá thanh điền vô cùng tận, nuôi dưỡng loài người rất kỹ càng, không thiếu sót một chút nào hết. Lúc đó, chúng ta mới vui vẻ hòa cảm với mọi người, giúp đỡ mọi người, xây dựng cho mọi người, thực hiện tình thương và đạo đức.

Cho nên, trong phương thức công phu hiện tại của chúng ta, chỉ có người thực hành mới thấu đáo, mới hiểu, mới thông cảm được chính mình và thấy rõ sự sai lầm, lười biếng sẵn có của chính mình. Khi mà chúng ta thấy rõ rồi, chúng ta nên cố gắng dẹp bỏ cái bản tánh lười biếng, sân si, chậm trễ đó. Không hữu ích, không cần thiết, chúng ta không dùng nó. Chúng ta phải sử dụng những gì cần thiết, còn không cần thiết chúng ta không sử dụng. Cho nên, công phu càng ngày các bạn càng sáng suốt. Hằng tuần, tùy sự phát triển tâm tư của các bạn mà tôi nói và luồng điển bộ đầu của các bạn xuất phát lên đến đâu thì tôi sẽ hỗ trợ và phân giải cho các bạn thấy

nhiều hơn. Sự sáng suốt đó cần thiết, thì các bạn nên vun bồi sự sáng suốt đó mà tiến.

Cái bản tánh của chúng ta gồm tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục, nhưng mà không biết sử dụng cái tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục, là sẽ bị giáng hạ, chứ không có thượng thăng được. Nếu chúng ta biết sử dụng thì mỗi mỗi chúng ta phải hướng thượng. Giáo dục một trẻ thơ, chúng ta cũng phải nghĩ đến bề trên để giáo dục. Một hành động gì đối xử với người đời, món ăn, vật phẩm gì cũng phải hiểu bề trên, để chúng ta mới tìm hiểu và phát triển được. Lúc đó, chúng ta thấy sự sáng suốt là cao quý. Nay một chút, mai một chút, các bạn vun bồi được rồi. Nó có động sự sáng suốt hoài hoài trong thâm tâm của các bạn, thì hành động của các bạn tự nhiên trở nên tốt lành, trở nên bộc phát chơn tâm thương yêu đối với mọi người mọi giới, muôn loài vạn vật.

Các bạn mới thấy sự thanh cao. Thanh cao của Cha Lành còn nhiều cực nhọc hơn chúng ta. Ngài đã vì chúng ta rất nhiều, không ngại hà, vẫn luân lưu trong tam trí của chúng ta để dẫn giải cho chúng ta tiến. Cho chúng ta có cơ hội ngộ cảnh này, ngộ cảnh kia, hằng ngày luân chuyển trong tư tưởng của chúng ta, giáo dục trong sự thanh cao cõi mở. Cho chúng ta thấy rõ sự ô trược và cho chúng ta thấy rõ sự thanh cao đời đời. Cho chúng ta thấy cảnh giới hạn và cảnh vô hạn định. Các bạn đừng tưởng các bạn tới đây ăn uống sung sướng rồi chết, rồi thôi, cũng thỏa mãn sao? Không phải! Chuyện đó là chuyện sai lầm. Suy nghĩ vậy, không đúng! Tới đây học hỏi để tiến hóa về đời đời. Hướng thượng để hòa cảm với Đấng Cha Lành, để làm một việc gì hữu ích cho càn khôn vũ trụ, trong định luật vay trả rõ rệt. Hằng ngày các bạn vay, thì các bạn phải chuẩn bị để trả.

Các bạn không tu, không chuẩn bị trả, thì một ngày kia sẽ mang nhiều nghiệp trong bản thân của các bạn. Lúc đó cũng phải trả, trả trong đau đớn, trả trong khổ cực, trả trong thiếu sáng suốt, vắng tất cả tình thương ở xung quanh các bạn, không có bao giờ sưởi ấm tâm hồn các bạn đâu.

Chúng ta phải cố gắng tìm hiểu. Các bạn càng thanh tịnh các bạn càng rõ nhiều. Cho nên ráng tu, ráng thực hành. Tôi không biết nói gì hơn, hằng tuần chỉ nhắc các bạn, chỉ thúc đẩy các bạn. Các bạn thấy rõ, các bạn chậm trễ lắm rồi. Thấy rõ sự chậm trễ sẵn có của các bạn không? Hứa hẹn Trời Phật, hứa hẹn đủ thứ, rồi rốt cuộc cũng chậm trễ. Khi chúng ta hiểu cái tánh chất lười biếng chậm trễ đó, chúng ta không vun bồi nữa. Chúng ta phải dứt khoát, hành trì tiến hóa.

Một người đạt thành có thể cứu biết bao nhiêu người. Cho nên với tuổi tác và phần tri kiến của các bạn hiện tại, cố gắng tu luyện, chắc chắn các bạn sẽ đóng góp. Một cuộc đóng góp vĩ đại tương xứng hòa cảm mà Thượng Đế đang mong muốn. Đấng Cha Lành đang mong muốn thấy những người con thực hiện bi, trí, dũng, đạt thành kết quả rõ rệt để đóng góp với chúng sanh, quần chúng hiện tại. Đó là sự cần thiết, nhân loại cũng mong muốn chờ không phải chỉ có Đấng Cha Lành. Chúng sanh sống ở thế gian này rất mong muốn những con em của chúng ta trở nên một vị đại dũng, đại giác. Chúng ta phải thực hiện để ảnh hưởng người khác, thực hiện để hòa cảm với bề trên.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sư Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chị ruột của bạn đạo Tạ Thị Kim Cang là bạn đạo Tạ Kim Anh, (Thủ Đức), sinh 1958, từ trần ngày 20-12-2021 (nhằm ngày 17 tháng 11 năm Tân Sửu), hưởng thọ 64 tuổi, tại 8/7 khu phố 8 Hiệp Bình Chánh, TP Thủ Đức, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Tạ Kim Anh thành thực cảm ơn quý bạn đạo.

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà Trương Thị Tư (mẹ của bạn đạo Đinh văn Trấn) sinh năm 1940 Canh Thìn, mất ngày 27 tháng 12 năm 2021 (nhằm ngày 24 tháng 11 năm Tân Sửu) lúc 7 giờ sáng ở Việt Nam, hưởng thọ 82 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.
Gia đình đồng cảm tạ.

Thiền viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) kính báo.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Trọng kính Vị Cha Già quý mến của toàn thể nhân loại nghèo đói!

Kính thưa Cha,

Chúng con sung sướng nhận được tình thương bao lao của Cha, gửi về cho chúng con và bao nhiêu người cùng khổ khác (*số tiền càng tăng*).

Thưa Cha, thiếu tình thương của Cha, thì chúng con khô héo cần cỗi và không sao góc đầu nổi. Ân phúc của Cha đổ dào dạt trên chúng con và tất cả anh chị em...cùng khổ.

Nguyện xin Ông Trên ban phúc cho cha và quý Hội luôn an khỏe.

TM các em cùng khổ.

TB. Cha ơi! 10 giờ chúng con hết rung chân, nhờ cha thương cho mỗi con thêm một gói mì ngon, mỗi buổi sáng.

Trân trọng kính vị Cha Già quý mến của đoàn con khiếm thánh!

Nhờ tình thương không biên giới của Cha và quý hội chúng con mới có ngày hôm nay và có những giây phút này, chúng con chỉ biết hét lên thật to, vì quá mừng rỡ. Chúng con vòng tay cảm ơn tình thâm của Cha, thật là nóng bỏng và nhạy bén, những nhu cầu cần thiết của từng đứa con bất hạnh.

Từ đây chúng con không còn run chân, khi đứng trả bài, học bài buổi sáng, vì có Cha và quý Hội, luôn quan tâm chăm sóc chúng con. Thưa Cha, đôi tay của Cha và quý Hội thật dài, bao vòng đại dương ôm chặt lấy bao đoàn con tàn tật khắp thế giới. Thưa cha, ở Việt Nam có những nhà tỷ phú, nhưng vòng tay họ qua ngắn, họ chưa ấp ủ được một trẻ nào lang thang đầu đường cuối phố, mặc dù chúng con vẫn tới lui van nài.

Chúng con xin cảm tạ tình thương vô biên của Cha và quý Hội. Chúng con dùng đồng tiền nhân ái rất cẩn thận, không để các em thiếu thốn và không cho dư thừa. Vì ngày nay, quý vị ân nhân kiếm được đồng tiền rất là vất vả. Nhưng vì thương chúng con, nên rộng tay ban phước. Chúng con chỉ biết cúi đầu cảm ơn.

Thưa Cha, qua cơn dịch gà này, người ta ở nhà quê càng nghèo khổ hơn. Vì vay tiền nhà nước nuôi gà, tới lúc bán thì phải chôn sống hoặc đốt, biết bao nhiêu ngàn con, không tiền trả thì nhà nước siết nhà hoặc đất. Cha ơi, Việt Nam nghèo khổ, giờ đây càng mệt hơn.

Chúng con chỉ biết vòng tay, cúi đầu lạy cảm ơn tâm tình của Cha và quý Hội trăm ngàn lần. Nguyện xin Ông Trên phù hộ Cha và quý Hội luôn an khỏe trẻ mạnh.

TM các em cảm điếc,
Soeur N

Thi Ca của Đức Thầy

Nouméa, ngày 22 tháng 12 năm 1985
CÁCH MẠNG TÂM LINH (tiếp theo)

...

Uyên ương tổ ấm giáo điều
Dạy cho hiểu đạo, đạt nhiều hồi sinh
Chẳng còn che lấp tâm linh
Biết mình hiểu họ, địa linh chung nhà
Thực thi nguyên lý nhần hòa
Thương yêu tha thứ mới là người ngoan
Thực thi hiếu nghĩa trọn màn
Đạo tâm tự thức thiên đàng tự đi
Đường Trời lớn rộng tự ghi
Chẳng còn trở ngại tự đi một mình
Quán thông tự thức chơn tình
Lấy không làm đích, tự mình dựng xây
Giúp người tâm trạng đổi thay
Hòa trong vui khổ ngày ngày tiến thân
Mỗi người đóng góp một phần
Đổi trao thực chất tự lần dợt thi
Trong đời có đạo gắng ghi
Lễ Nghĩa Trí Tín, thực thi cảm hòa
Thương yêu tha thứ mặn mà
Sống trong đầm ấm chung nhà tiến thân

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

62. CHUYỆN CÔ GÁI TRÊN LẦU BẢY TẦNG (Tiền Thân Andabhuta)

Trò chơi sáo, giả mù...,

...
Khi nói vậy xong, nhà vua liền ngâm kệ:

*Trò chơi sáo giả mù,
Vì vợ bé phỉnh phờ,
Bà-la-môn ngồi đó,
Cố gìn giữ gái tơ,
Tạo nên người đức hạnh,
Trong trắng, chẳng bùn nhơ!
Học ngay từ việc ấy,
Mà sợ dám liễu bỏ!*

Bằng cách ấy, Bồ Tát thuyết pháp cho vị Bà-la-môn. Vị ấy về nhà hạch hỏi cô gái về tội hư thân mất nết mà cô ả đã bị tố cáo trên.

- Này phu quân yêu quý, ai có thể nói như vậy về tiện thiếp đây? Cô gái phân trần: Tiện thiếp vô tội thật mà, chính bàn tay thiếp đánh chàng thật mà, chứ còn ai vào đây nữa? Nếu phu quân không tin lời thiếp thì thiếp xin nguyện đem thân này ra thử lửa để chứng tỏ không hề có bàn tay nam nhân nào từng đụng vào người thiếp cả, nhờ vận mong chàng tin tưởng thiếp.

- Muốn thế thì được ngay.

Vị Bà-la-môn liền bảo đem một đồng củi vào và châm lửa lên. Sau đó cô gái được gọi đến:

- Này, vị Bà-la-môn nói, nếu nàng tin tưởng lời mình thật thì hãy thử lửa đi.

Trước đó, cô gái đã dặn dò mẹ già nọ như sau:

- Này mẹ ôi, mẹ hãy gọi con trai mẹ đến sẵn đây để nắm lấy tay con đúng lúc con sắp bước vào lửa nhé!

Và mẹ già làm đúng như lời cô ả dặn, bảo gã kia đứng chen vào đám đông đang vây quanh. Sau đó để đánh lừa vị Bà-la-môn, cô gái đứng trước mặt mọi người, hăng hái thề thốt:

- Thừa phu quân, không hề có tay ai trừ tay chàng đụng vào người thiếp cả, với lời thề chân thật này, thiếp cầu mong ngọn lửa đừng làm hại thân thiếp.

Nói vậy xong, cô ả tiến đến đồng lửa vừa đúng lúc gã tình nhân nhảy lên chụp lấy tay ả, hét to rằng vị Bà-la-môn thật đáng xấu hổ vì đã bắt buộc một thiếu nữ diễm lệ thế kia phải nhảy vào lửa đỏ! Cô gái giật mạnh tay ra khỏi tay gã, và kêu ca rằng lời xác nhận trước đây của ả đã bị làm hỏng mất rồi, nên bây giờ ả không thể thử lửa được nữa! Vị Bà-la-môn hỏi:

- Tại sao lại không được?

Cô ả đáp:

-Bởi vì trước kia thiếp xác nhận không hề có bàn tay nam nhân nào đụng vào người thiếp trừ tay chàng ra, nhưng bây giờ lại có một người đàn ông vừa chụp lấy tay thiếp!

Nghe vậy, vị Bà-la-môn biết rằng mình đã bị lừa, liền tổng cổ cô ả ra khỏi nhà bằng những cái đấm thẳng tay!

Xem đây, chúng ta biết rõ sự hư thân mất nết của đàn bà ra sao rồi. Không có tội lỗi nào mà chúng không phạm đến cả, rồi sau đó muốn đánh lừa các ông chồng, thì có lời thề thốt nào chúng không nói bừa cho xong đã chứ! Ngay giữa ban ngày ban mặt thế mà dám cho rằng chẳng hề phạm tội gì cả đây! Lòng dạ chúng thật giả dối điêu ngoa làm sao! Do đó từ xưa đã có tục ngữ như vậy:

*Một giống toàn lừa phỉnh, dối gian,
Làm sao hiểu nổi, cứ tung tăng
Như đàn cá lội theo dòng nước,
Lộng giả thành chân, thói các nàng!
Tựa giống bò tham đồng cỏ mới,
Má đào mơ ước đôi tình lang*

*Khác nào cát lún, không hề thỏa,
Độc dữ như loài rắn hổ mang!
Bọn nữ nhi thường rành mọi sự,
Còn ghi giấu được đám hồng nhan?*

Quả thật không làm sao giữ nổi đàn bà, bậc Đạo Sư nói.

Khi pháp thoại chấm dứt, Ngài tuyên thuyết các Sư thật và cuối bài giảng ấy, vị Tỷ kheo bị tham ái chi phối kia đắc quả Dự lưu. Bậc Đạo Sư cũng nêu mối liên hệ giữa hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân:

- Vào thời ấy Ta là vua Ba-la-nại kia vậy.

(còn tiếp)

